

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/7/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612010090
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2612010090.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Ivana Ilavského, v trestnej veci proti obžalovanému Z. C., stíhaného pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, d/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 10.12.2012 sp.zn. 1T/34/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. apríla 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obžalovaného Z. C., nar. XX.XX.XXXX, a okresného prokurátora sa z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Senica pod sp.zn. 1T/34/2012 zo dňa 10.12.2012 bol obžalovaný Z. C. uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, d/ Trestného zákona a iné, ktorej trestnej činnosti sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1/ od presne nezisteného obdobia do 17.11.2011 v Senici zadovážoval omamné a psychotropné látky, pričom dňa 17.11.2011 v čase o 10.45 hod. v Jablonici pred penziónom zv. Záhoran bol kontrolovaný príslušníkmi Odboru kriminálnej polície OR PZ Senica a pri osobnej prehliadke bola u neho nájdená pokrčená plastová fľaša, plastová krabička modrej farby, papierová skladačka a biela igelitová taška, ktoré obsahovali posekanú sušenú rastlinu a znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava bolo zistené, že plastová fľaša obsahovala konope s hmotnosťou 142 mg s priemernou koncentráciou 11,3% THC, obsahujúce 16 mg THC, čo predstavuje 1 obvykle jednorazovú dávku, plastová krabička modrej farby obsahovala konope s hmotnosťou 20,103 g s priemernou koncentráciou 8,9 % hmotnostných THC, obsahujúce 1789 mg THC, čo predstavuje 60 - 179 obvykle jednorazových dávok, papierová skladačka obsahovala konope s hmotnosťou 518 mg s priemernou koncentráciou 11,8 % hmotnostných THC, obsahujúce 61 mg THC, čo predstavuje 2-5 obvykle jednorazových dávok a biela igelitová taška obsahovala konope s hmotnosťou 53,17 g s priemernou koncentráciou 1,1 % hmotnostných THC, obsahujúce 585 mg THC, čo predstavuje 106 obvykle jednorazových dávok s nižším obsahom účinnej látky, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

2/ dňa 17.11.2011 v čase o 12.30 hod. v K., v bytovom dome na D. ulici v byte č. X, ktorý užíval obžalovaný Z. C., bola vykonaná domová prehliadka a v prvej miestnosti napravo od vchodových dverí bytu bola v drevenej skrinke nad televízorom na bielom tanieri nájdená sušina zelenej farby, pričom znalecký posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava bolo zistené, že na bielom tanieri sa nachádzalo konope s hmotnosťou 4325 mg s priemernou koncentráciou 8,3% hmotnostných THC, obsahujúce 359 mg THC, čo predstavuje 12-13 obvykle jednorazových dávok, pričom rastliny

rodu Cannabis (konope) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

3/ od presne nezisteného dňa v roku 2011 do 17.11.2011 v Senici v bytovom dome na D. ulici, v byte č. X, bez povolenia prechovával viacero kusov streliva, a to 35 ks nábojov kalibru 22 Long Rifle rôznych výrobcov, 2 ks nábojov kalibru 7,62 Tokarev a 1 ks náboja kalibru 7,65 Browning, pričom zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ vyplýva, že predložené náboje boli strelbyschopné a sú v zmysle § 2 písmeno g/ Zákona o zbraniach a strelive č. 190/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov strelivom a podľa § 12 odsek 1 citovaného zákona ich môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie, alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz.

Za to mu okresný súd uložil

podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona obžalovanému okresný súd uložil i trest prepadnutia veci, a to 1 ks digitálnej váhy čiernej farby s nápisom USA WEIGH.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona bolo rozhodnuté, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu I. stupňa, tento dospel k ustálenému skutkovému stavu na základe dokazovania, v rámci ktorého vyslúchol obžalovaného Z. C., svedkov Z. Z., Z. R., Q. C., B. M., Q. C., N. C., znalcov Ing. B. C. z Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, MUDr. Q. K., ďalej na základe prečítaných znaleckých posudkov, a to Kriministického a expertízneho ústavu, ako i oboznámením príslušných listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spisovom materiáli.

Samotný obžalovaný ako vyplýva z jeho obhajoby spáchanie trestnej činnosti v bodoch 1/ a 2/ zásadným spôsobom nepoprel. Bránil sa len tým, že marihuanu, ktorá bola u neho nájdená používal len pre seba s tým, že ju nikomu nepredával, ani ďalej nedistribuoval. Čo sa týka nábojov nájdených v mieste jeho bydliska, tieto mu dali jeho rodičia, a to Q. C. a X. C. po smrti jeho deda s tým, že on sa ich chcel zbaviť, avšak zabudol ich odovzdať.

On osobne doteraz nikdy žiadnu strelnú zbraň nevlastnil, ani nemal. Dva roky je členom Air softvého klubu v Senici, kde sa používajú guličkové pištole a chodíva aj na nejaké zrazy a taktické boje, keďže ho to baví.

Svedkovia vypočutí k predmetnej trestnej veci počas dokazovania na hlavnom pojednávaní popreli, že by od obžalovaného aj drogu (marihuanu) kupovali, ktorú skutočnosť potvrdzovali v rámci prípravného konania. Vzhľadom k tejto skutočnosti súd prvého stupňa pri ustaľovaní skutkového stavu s následným dopadom na právnu kvalifikáciu konania obžalovaného z tejto vypustil aj objektívny znak spočívajúci v tom, že mal s drogu aj obchodovať.

Skutočnosť, že obžalovaný drogu (marihuanu) prechovával, vyplýva aj z výpovede svedka Z. R., ktorý vypovedal, že obžalovaný nosieval v krabíčke marihanu. Vyplýva to tiež z výpovede svedka Z. Z., ktorý uviedol, že na narodeniny fajčili s obžalovaným marihuanu, ako aj z výpovede svedka Q. C., ktorý vypovedal, že pár krát spolu s obžalovaným užili drogu, a to marihuanu, ktorú fajčili cez fajku.

K posúdeniu kvality, resp. množstva zadržanej psychotropnej látky (marihuany) bol do konania pribratý znalecký posudok Kriministického a expertízneho ústavu PZ, ktorého zistenia súd premietol do výrokovvej časti rozsudku ohľadne bodu 1/ a 2/, keďže mal nepochybne za preukázané, že sa v prípade zadržanej látky jednalo o látku zakázanú podliehajúcu povoľovaciemu konaniu. Rovnako tak v oboch prípadoch bolo nepochybne preukázané množstvo dávok možných získať zo zadržanej drogovej látky (marihuany).

K zaisteným veciam v podobe rôznych kusov streliva sa vyjadroval v posudku Kriminalistický a expertízny ústav PZ, pričom dospel k záveru, že ohľadne 35 kusov nábojov kalibru 22 Long Rifle od rôznych výrobcov, ďalej 2 ks nábojov kalibru 7,62 Tokarev a 1 ks náboja kalibru 7,65 Browning sa jedná o strelivo, ktoré podlieha povolenému konaniu s tým, že súčasne je zrejmé, že obžalovaný nebol osobou oprávnenou na držanie takéhoto streliva.

V kontexte tohto (zadržaného streliva) s ohľadom na obhajobu obžalovaného súd vyhodnotil túto ako motivovanú snahou aspoň čiastočne sa vyviniť z trestnoprávnej zodpovednosti. Samotné tvrdenie obžalovaného v tom smere, že uvedené strelivo pozabudol odovzdať, ho automaticky nezbavuje trestnoprávnej zodpovednosti za neoprávnenú držbu tohto (streliva).

Zhodnotením jednotlivých vo veci vykonaných dôkazov dospel súd I. stupňa, z hľadiska právneho posúdenia, k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil jednak zákonné znaky zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, d/ Trestného zákona ohľadne bodu 1/ a ohľadne bodu 2/ zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona a v bode 3/ z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1 Trestného zákona, keďže jednak neoprávnenne prechovával a zadovážoval po akúkoľvek dobu omamnú látku a súčasne držal strelivo bez povolenia.

Pri hodnotení druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému súd I. stupňa zohľadňoval jednak okolnosti prípadu aktuálne prejednávaného a súčasne príslušné zákonné kritériá upravujúce druh a výmeru trestu v konkrétnom prípade. Zohľadnil aj skutočnosť, že Ústavný súd vydal Nález, v rámci ktorého označil uplatňovanie trestov v rámci asperačnej zásady za protiústavné, a preto ani na túto skutočnosť (o potrebe ukladania trestu vo zvýšenej trestnej sadzbe) neprihliadal.

Naopak vychádzal zo základnej trestnej sadzby, pričom mu uložil trest na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, a to v trvaní 4 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko nebol doteraz vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť.

Uložil mu aj trest prepadnutia veci, a to jedného kusa digitálnej váhy čiernej farby, ktorú použil na spáchanie trestného činu, a to na váženie omamnej a psychotropnej látky s tým, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Proti rozsudku súdu I. stupňa podal odvolanie samotný obžalovaný Z. C., ktoré odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajkyne a súčasne okresný prokurátor.

Obžalovaný napáda nesprávnosť rozsudku súdu I. stupňa v celom rozsahu a navrhuje, aby bol spod obžaloby v zmysle § 285 písmeno a/ Trestného poriadku oslobodený, resp. aby bola vec vrátená súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Pokiaľ sa v prípravnom konaní k trestnej činnosti priznával, urobil tak len pod vplyvom pôvodného obhajcu, ktorý mu sľuboval, že v konečnom rozhodnutí bude táto skutočnosť zohľadňovaná v jeho prospech.

Poukázal na nezákonnosť postupu polície pri zabezpečovaní prvotných dôkazov, a to v podobe vykonávania osobnej prehliadky v Penzióne Záhoran v Jablonici. Keďže predmetná prehliadka bola vykonaná nezákonným spôsobom nie je možné následne prihliadať ani na ďalšie zabezpečené dôkazné prostriedky.

Rovnako tak domová prehliadka, vykonávaná u B. F. v K. na D. ulici XXX/XX, ktorý byt užíval s družkou B. M., bola realizovaná nezákonným spôsobom. Keďže príkaz na domovú prehliadku bol vydaný dňa 9.11.2011 a samotná prehliadka bola vykonaná až dňa 17.11.2011, teda po ôsmich dňoch od vydania príkazu na domovú prehliadku, hoci podľa príkazu mala byť vykonaná bez meškania.

Jeho družka B. M. počas vykonávanej domovej prehliadky síce podpísala zápisnicu o vydaní veci, avšak urobila tak len pod nátlakom polície s tým, že pre prípad, že veci nevydá, bude jej taká vec odňatá.

Takýto procesný postup však nebol prípustný, keďže by predpokladal súhlas príslušného prokurátora, ktorý však daný nebol.

Veci, ktoré mala dobrovoľne vydať, nemohla vydať už len z toho dôvodu, že nebola ich vlastníčkou.

Poukázal na výpovede svedkov z hlavného pojednávania, ktorí vo svojich výpovediach popreli, že by im niekedy predával omamnú látku.

V konečnom dôsledku zotrval na podanom návrhu v podobe oslobodenia, resp. v podobe zrušenia veci a jej vrátenia na nové prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu.

Okresný prokurátor v podanom odvolaní namieťa výšku trestu uloženého obžalovanému Z. C., ktorú považuje za neprimerane miernu. Podľa jeho názoru súd I. stupňa nedostatočne zohľadňoval príťažujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že mal spáchať viacero trestných činov. Mal teda postupovať tak, že túto skutočnosť zohľadní ako príťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písmeno h/ a následne aplikovať ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona tým, že zvýši dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a v takto upravenej trestnej sadzbe uloží obžalovanému trest.

V konečnom dôsledku navrhol, aby odvolací súd v tomto smere aj rozsudok súdu I. stupňa reparaoval.

Na podklade v zákonných lehotách podaných a odôvodnených odvolaniach, odvolací súd postupoval podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, keďže aj tento (postup konania) bol napádaný, pričom dospel k záveru, že tak odvolanie obžalovaného, ako i okresného prokurátora je potrebné považovať za nedôvodné.

Na margo odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora napádaného rozsudku súdu I. stupňa, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že tento (súd I. stupňa) vo veci vykonal vyčerpávajúce dokazovanie, pričom po jeho vyhodnotení ustálil skutkový stav uvedený v bodoch 1 až 3/ rozsudku, a to v smere nevzbudzujúcom dôvodné pochybnosti.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia náležitým spôsobom objasnil, ktoré skutočnosti mal za preukázané a na základe ktorých dospel k záveru, že sa obžalovaný v bode 1/ až 3/ dopustil predmetnej trestnej činnosti ako trestne zodpovedný páchatel'.

Rovnako tak uviedol, ktoré skutočnosti ho viedli k záveru o potrebe modifikovania právnej kvalifikácie v súvislosti so spáchaním skutku v bode 1/ a 2/ v podobe nepreukázania objektívneho znaku spočívajúceho v predaji drogy (marihuany), ktorá bola u neho nájdená.

Aj v tomto smere si odvolací súd odôvodnenie rozsudku súdu I. stupňa v plnom rozsahu osvojuje a ako na správne na neho poukazuje.

V neposlednom rade tento (prvostupňový súd) správne postupoval aj pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému Z. C.. Trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov priamo korešponduje jednak s okolnosťami preskúmaného konania spáchaného obžalovaným, ako i s jeho samotnou osobou a doterajším spôsobom života.

Na margo okresným prokurátorom podaného odvolania ohľadne výšky trestu uloženého obžalovanému, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že úvahy nachádzajúce sa v tomto (odvolaní) síce majú z formálno-procesného hľadiska svoj reálny základ, avšak z hľadiska ukladania trestu s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu odvolací súd má za to, že pri existencii len jednej príťažujúcej okolnosti nie je nevyhnuté, aby došlo automaticky k úprave sadzby spôsobom naznačeným v ustanovení § 38 odsek 4 Trestného zákona. Takýto (zákonný postup) je obvyklý a v opodstatnených prípadoch, kde podľa názoru tunajšieho odvolacieho súdu sú prítomné viaceré príťažujúce okolnosti.

Na margo odvolacích námietok obžalovaného Z. C. namietajúceho zákonnosť vykonávania prvotných úkonov v rámci šetrenia trestnej veci v podobe vykonaných domových prehliadok, odvolací súd považuje

za potrebné uviesť, že tieto nie je možné akceptovať. Obidve vykonané prehliadky, a to tak v Penzióne Záhoran v Jablonici, ako i v byte v K. na D. č. XXX/XX, boli realizované na základe príkazu príslušného sudcu, teda mali svoj legitímny základ.

Ako vyplýva z vyjadrenia družky obžalovaného B. M. nachádzajúcej sa v byte v K. na D. ulici, táto prítomným príslušníkom policajného zboru dobrovoľne vydala veci nachádzajúce sa tam. V príslušnej zápisnici o vydaní vecí sa pritom nenachádza žiadna zmienka o tom, že by nekonala dobrovoľne.

Skutočnosťou je, že v neskoršej výpovedi poprela dobrovoľné vydanie uvedených vecí, avšak v tomto smere je potrebné jej výpoveď vyhodnotiť ako nie celkom vierohodnú, zrejme motivovanú snahou spochybníť vykonaný úkon v podobe dobrovoľného vydania vecí.

Nebolo tiež možné akceptovať nezákonnosť vykonania domovej prehliadky s odôvodnením, že od vydania príkazu po jeho realizáciu uplynula doba ôsmich dní, čo je potrebné považovať za neprípustné, resp. nezákonné.

Skutočnosťou je, že príslušné zákonné ustanovenie § 100 odsek 2 Trestného poriadku predpokladá v prípade vydania príkazu na domovú prehliadku jej vykonanie bez meškania. Súčasne však zákon bližšie neupravuje v akej konkrétnej dobe má byť domová prehliadka vykonaná. Je to zrejme aj z pragmatického dôvodu, keďže nie je možné dopredu predvídať aké konkrétne okolnosti nastanú a tieto môžu vykonanie samotnej domovej prehliadky skomplikovať, resp. spôsobiť, že k jej vykonaniu dôjde aj v neskoršom termíne. Nepochybne je to spôsobené aj tým, že na realizáciu tejto (domovej prehliadky) je potrebné, aby príslušníci polície vykonávajúci predmetný úkon sa mohli riadnym spôsobom aj pripraviť, aby nedošlo k zmareniu účelu vydaného príkazu na domovú prehliadku.

Nemožno sa teda stotožniť s argumentáciou obžalovaného v tom smere, že by sa v prípade neskoršieho vykonania domovej prehliadky jednalo o úkon zaťažený absolútnou neplatnosťou, resp. nepoužiteľnosťou.

K samotným veciam vydaným družkou obžalovaného B. M. v kontexte obhajobných námietok, odvolací súd nevzhladol za dôvodnú argumentáciu v tom smere, že by nebola oprávnená vydávať veci, ktoré jej nepatrili (ktorej nebola vlastníčkou).

Zákonodarca v tomto prípade, v rámci realizácie príslušného úkonu, zakotvuje, že je povinnosťou každého vydať vec dôležitú pre trestné konanie. Nie je pritom rozhodujúce, či je alebo nie je vlastníkom tejto veci osoba, ktorá túto povinnosť má.

Zisťujúc vyššie naznačené skutočnosti a súčasne vyhodnotiac samotný rozsudok súdu I. stupňa dospel odvolací súd k záveru, že nie je potrebné tento (prvostupňový rozsudok) akýmkoľvek spôsobom reparaovať, a preto odvolania obžalovaného, ako i okresného prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.